

ΑΛΩΣΗ ΚΩΝ/ΠΟΛΗΣ

Η άλωση της Κωνσταντινούπολης είναι η κατάκτηση της από τους τούρκους, στις 29 Μαΐου του 1453, γεγονός που σήμανε το τέλος της ένδοξης Βυζαντινής αυτοκρατορίας και την έναρξη 400 σκοτεινών χρόνων Τουρκικής κατοχής. Οι τούρκοι, όπως και διάφοροι άλλοι λαοί που εμφανίστηκαν κατά τη διάρκεια της χιλιόχρονης ιστορίας του Βυζαντίου, προσπάθησαν πολλές φορές να καταλάβουν την βασιλεύουσα, αλλά είχαν αποτύχει σε όλες. Την τελευταία όμως τα κατάφεραν. Όταν σουλτάνος έγινε ο Μωάμεθ Β΄, η αυτοκρατορία του Βυζαντίου είχε περιορισθεί στην Πόλη και σε ελάχιστες κτήσεις γύρω απ'αυτήν και την Πελοπόννησο. Ο τούρκος σουλτάνος είχε θέσει σαν σκοπό της ζωής του να εκπορθήσει την Κωνσταντινούπολη και έτσι τον Απρίλη του 1453 εμφανίστηκε κάτω από τα τείχη της με πολυάριθμο στρατό και με κανόνια, που κατασκευασμένα από τον Ούγγρο μηχανικό Ουρβανό, ήταν η τελευταία λέξη της στρατιωτικής τεχνολογίας. Στην Πόλη μέσα υπήρχαν ελάχιστοι υπερασπιστές και 5000 περίπου Ιταλοί μισθοφόροι με αρχηγό τους τον Ιουστινιάνη από την Γένουα. Ο Μωάμεθ έστειλε μήνυμα ζητώντας την παράδοση της πόλης με την υπόσχεση πως δεν θα πείραζε τους κατοίκους της, αλλά ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, ο τελευταίος ηρωικός αυτοκράτορας, απάντησε με ένα υπέροχο γράμμα, δείγμα της ύψιστης φιλοπατρίας και της αίσθησης του καθήκοντος, πως η Πόλη δεν ήταν δική του για να την παραδώσει. Και έτσι η επίθεση άρχισε με φοβερή ορμή. Το ένα κύμα ακολουθούσε το άλλο, αλλά μάταια γιατί οι υπερασπιστές της βασιλεύουσας αμύνονταν σθεναρά. Την νύχτα επισκεύαζαν τις ζημιές που προξενούσαν τα κανόνια την μέρα, και ο σουλτάνος μάνιαζε από την άμυνα των γενναίων υπερασπιστών. Ο Μωάμεθ κατάφερε να περάσει όμως τα πλοία του μπροστά στα τείχη της Πόλης και έτσι η πολιορκία της έγινε ασφυκτική, ενώ και ο αρχηγός των μισθοφόρων τραυματίστηκε και αναγκάστηκε να αποχωρήσει από τη μάχη. Η

άμυνα συνεχιζόταν με νύχια και με δόντια. Την αυγή της 29^{ης} Μαΐου ξεκίνησε η τελευταία επίθεση. Οι Κωνσταντινουπολίτες αμύνονταν γενναία, αλλά κάποια στιγμή ακούστηκε μια απαίσια κραυγή. Οι τούρκοι μπήκαν στην Πόλη από κάποια μικρή πύλη, την Κερκόπορτα, την οποία οι κάτοικοι της πόλης δεν είχαν αντιληφθεί πως είχε ξεχαστεί ανοικτή. Μερικοί ιστορικοί όμως ισχυρίζονται πως την πόρτα αυτή την είχαν αφήσει κάποιοι επίτηδες ανοικτή, γιατί θεωρούσαν πως περαιτέρω αντίσταση ήταν μάταιη και η αιματοχυσία άσκοπη. Οι τούρκοι όρμησαν μέσα συντρίβοντας κάθε αντίσταση, σφάζοντας και καίγοντας, και οι υπερασπιστές της Πόλης έπεφταν νεκροί ο ένας μετά τον άλλο. Ο ίδιος ο αυτοκράτορας σκοτώθηκε σαν ο τελευταίος απλός πολίτης και το σώμα του αναγνωρίστηκε από τα κόκκινα σανδάλια που φορούσε. Η σφαγή κράτησε τρεις μέρες και μετά ο σουλτάνος εισήλθε στην Πόλη και κατευθύνθηκε στην Αγία Σοφία για να ευχαριστήσει τον Αλλάχ που τον βοήθησε να καταλάβει την βασιλεύουσα. Άρχιζαν δύσκολα χρόνια σκλαβιάς για τον Ελληνισμό, χρόνια σκοτεινά, χρόνια αμάθειας, αλλά έστω και σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες οι Έλληνες θα τα κατάφεραν να προοδεύσουν και να προκόψουν προετοιμάζοντας το έδαφος για την μελλοντική επανάσταση και ανάσταση του Γένους.